

kommunen er gået ud over lovens bemyndigelse:

Det er altså en afgørelse, som ikke er skønspræget, og derfor burde der naturligvis være fravær af politiske hensyn, men der kan jeg forstå, at Venstre et eller andet sted mener, at man bare kan stemme om, hvordan loven skal forstås i klagenævnet. Det er absolut betænkeligt, og derfor er det godt, at man også fra det andet regeringsparti har hørt anderledes toner her i debatten.

Til sidst vil jeg sige en lille smule om den proces, som vi fra radikal side ser tegne sig. Jeg er selvfølgelig klar over, at der ikke som følge af det her beslutningsforslag bliver nedsat en arbejdsgruppe, som kommer til at beskæftige sig med det på den her side af sommerferien. Jeg har forstået, at ministeren henholder sig til det brev, hun tidligere har skrevet til mig og andre om, at hun ville komme med et udspil i slutningen af 2007, og det udspil må vi jo så vente på.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på i forhold til den proces, at også det jo var noget, vi diskuterede på høringen i sin tid, og det blev jo lagt frem for en af miljøprofessorerne, at man kunne forestille sig forskellige scenarier, når man så på, hvad en reformproces kunne indebære, og der blev netop sagt, at i den allermost ideelle version ville man få en reform, som reformerede hele klagesystemet, men som i og for sig samtidig tog stilling til en løsning af den modstridende lovgivning, der er, altså det, hr. Per Clausen også var inde på, nemlig at der er modstrid i lovgivningen på en række områder og det selvfølgelig ville være naturligt, at man fik løst det også.

Den ene af eksperterne pegede jo faktisk på, at i det, der var i den allermost ideelle version, ville det kunne lade sig gøre. Men de var dog også realistiske alle sammen, da de sagde, at det måske er meget, meget ideelt at forestille sig, at det kan lade sig gøre på én gang, eller måske endda at det kan lade sig gøre, og derfor blev der jo sagt på høringen i sin tid, at i den mest realistiske version må man forvente, at man kan lave en reform, der begrænser klageadgangen ud fra krav om legitimation, uafhængighed, saglighed, gennemsigtighed og en enkel klageadgang og så altså den her tredeling af magten, og at det er det, der må være tilgangen.

Men jeg bliver så også nødt til at nævne over for ministeren især, at det, der jo også blev sagt, var, at det så var det, man håbede var den realistiske version i en reform, men der var også en

frygtet version. Den frygtede version var den, hvor man overlod udspillet omkring reformarbejdet til ministeriet, hvorefter omdrejningspunktet ville blive det, man kunne kalde de institutionelle interesser, hvor bestræbelserne typisk går på at begrænse ændringerne mest muligt, fordi det er upraktisk af hensyn til at opretholde forskellige balancer en hel masse forskellige steder.

Jeg siger så med et lille smil på læben til ministeren, når hun jo har sagt, hun vil komme med et udspil: Lad det nu ikke blive på den måde, det så foregår, fordi det ville være meget uheldigt, hvis det i virkeligheden blot bliver et udspil, som mere afvejer nogle interesser, der ligger i forskellige ministerier, systemer og institutioner, end det afspejler det ønske, som jeg trods alt må sige har tegnet sig i folketingsdebatten her, selv om der ikke umiddelbart er et flertal for beslutningsforslaget, men som man alligevel trods alt må sige har tegnet sig i debatten her.

Lad det nu være bærende for det udspil, som måtte komme, og så vil jeg lægge op til, at vi i Miljøudvalget muligvis kan lave en beretning i samme ånd og tone, som vi så kan henvende os til miljøministeren om og forhåbentlig dér kan sige nogenlunde det samme.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.25

Den næste sag på dagsordenen var:

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 144:

Forslag til folketingsbeslutning om mindst ét årligt uvarslet kommunalt tilsyn med husdyrbrug.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(FremSAT 30/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Som det er Folketinget bekendt, vedtog fire partier herinde, Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, i december en ny lov om miljøregulering af landbruget. Det var et omdrejningspunkt, at vi fremover skal behandle landbrug som industri, ved at landbrug simpelt hen skal have en miljøgodkendelse, hvis de er i størrelsesordenen 75-250 dyreenheder. De har det allerede, hvis der er over 250 dyreenheder. Derved blev der lavet en parallel til industrien og også en parallel til, hvordan industrien behandles sådan i miljømæssige sammenhænge.

For industrien gælder det, at det afhænger af miljøproblemerkernes omfang og karakter, hvordan og hvor tit der skal føres tilsyn med en virksomhed. Det er sådan, at miljøgodkendte virksomheder skal have et tilsyn mindst hvert tredje år, men det forhindrer ikke, at de kan få det hyppigere. Men man gør meget fornuftigt det, at der, hvor der er miljøproblemer, kommer man og laver hyppigere tilsyn, og der, hvor der ikke er nogen problemer, bruger man lidt færre kræfter. Og det er sådan set det, der også fra nu af skal gælde på landbrugets område.

Jeg kan da sige, at tilsynet med landbruget i de senere år har været noget mere omfattende, end det har været forudsat også i aftalerne med kommunerne osv. Der har været en meget, meget flittig indsats. Men meningen er altså, at vi koncentrerer kræfterne der, hvor miljøproblemerne for alvor er.

I forlængelse af husdyrloven forhandler regeringen nu med Kommunernes Landsforening om en ny aftale, der indebærer miljøtilsyn på landbrug med mindst 75 dyreenheder mindst hvert tredje år, altså fuldstændig svarende til det, der gælder for industrien, og som i dag er gældende for tilsyn med landbrug på over 250 dyreenheder, altså de rigtig store. Så her taler vi om en meget, meget stor gruppe af landbrug, der får en fordobling af den nuværende hyppighed, altså det, de har været vant til. De får det dobbelte antal tilsyn. Og for de helt små brug, dem med mellem 15 og 75 dyreenheder, skal der fortsat være tilsyn hvert sjette år.

Derudover har vi som supplement til det givet kommunerne en mulighed for at følge udviklingen på gården ved hjælp af landmandens

årlige indberetning om gødningsforbrug og antallet af husdyr for at vurdere, om vilkårene for miljøgodkendelsen efterleves. Og det er også sådan, at i perioden i år, næste år og til og med 2009 skal der ud over det almindelige tilsyn hvert år foretages 2.000 uvarslede tilsyn med overdækning af gyllebeholdere på mink- og svinefarme, altså igen i forlængelse af hovedprincippet, at hvis der er identificeret et særligt problem, er det der, man går ind og gør en særlig indsats.

Så samlet bliver der altså tale om en betydelig udvidelse af tilsynet med husdyrbrug.

Det, SF foreslår, kan jeg for det første ikke rigtig se der er fagligt belæg for, altså at man sådan skyder med spredde hagl og siger, at alle skal have et uvarslet tilsyn en gang om året. Jeg synes også, at man så forlader parallellen med, at landbrug skal behandles som industri. Hvis vi vil det på den ene led, så skal vi det vel også på den anden led. Og så synes jeg også, at der lidt er et spørgsmål om proportionalitet, plus at det vel må diskuteres, om forslaget ikke er i strid med sådan almindelige retssikkerhedshensyn, da indendørs tilsyn som hovedregel jo skal varsles med mindst 14 dage.

Men jeg synes altså, at hovedproblemet i det her er, at det bryder med det princip, vi nu har lagt til grund. Moderne landbrug skal behandles som industri i miljømæssig henseende, fordi det er industri, og det forstår jeg faktisk ikke rigtig at forslagsstillerne afviger fra i det, de lægger frem her.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge, om ikke det er ministerens opfattelse, at landbrug har en væsentlig større risiko for at påvirke vores natur og miljø i uheldig retning end industrien, altså forstået på den måde, at den måde, vi driver landbrug på, jo er langt mere uforudsigelig end udledningen fra en industrivirksomhed, der jo gennemgående foregår sådan mere kontrolleret. Der er f.eks. noget med vejret, der kan have en vis indflydelse på, hvad der sker i landbrug – og mange andre ting. Så spørgsmålet er derfor, om ikke den forskel kan give anledning til eftertanke.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg tror nu ikke, at hr. Kristen Touborg sådan i ramme alvor kan mene, at selv en meget, meget

stor produktionsvirksomhed ikke kan være nok så problematisk for natur og miljø, hvis ikke tingene foregår ordentligt, som et landbrug kan. Men det er jo derfor, at hvis der er særlige problemer i forhold til en virksomhed, så kommer tilsynet på besøg hyppigere. Det gør det også i landbruget, og det vil det også gøre i fremtiden der, hvor der er problemer. Men der, hvor landmanden gang efter gang efter gang har orden i sagerne, siger vi bare, at hvert tredje år og de oplysninger, vi i øvrigt har, er nok.

Og når hr. Kristen Touborg nu roder vejret ind i det, tror jeg, at det skal være en ualmindelig kvik kommunal tilsynsmand, der lige får styr på vejrets indflydelse.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge ministeren om det med uvarslede besøg. Det er min opfattelse, at når der er varslede besøg, er der en stor sandsynlighed for, at en hel del af de daglige miljøproblemer, der er, når at blive rettet, inden det kommunale tilsyn indfinder sig. Kunne det ikke bekymre ministeren en del, at det foregår på den måde?

Og så vil jeg i øvrigt godt vide, hvordan man finder ud af, at folk opfører sig pænt og ordentligt miljømæssigt set, når der i øjeblikket går 6 år imellem, at der kommer tilsyn. Selv med 3 år imellem kan det vel komme til at knibe lidt at finde ud af, hvem det er, der opfører sig ordentligt.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Der er ikke nogen, der siger, at der går 6 år imellem, selv om det er et meget, meget lille landbrug. Der bliver sagt, at det mindst er hvert sjette år. Men det kan godt komme hyppigere. Hvis der er en, der klager, eller det viser sig, at der har været problemer før, kommer der hyppigere tilsyn.

Det, vi har gjort f.eks. med hensyn til gyllelæg, er, at vi har ført tilsyn uvarslet. Der har vi jo også med den ny lov indført det, at man får en chance, men næste gang det måtte blive opdaget, at man ikke har gjort, hvad man skulle gøre, får man påbud om at lave en fast gylleoverdækning. Så det er jo sådan set i princippet en klippekortordning, der er lavet – meget, meget barsk, kan man sige – fordi vi markerer, at vi vil have styr på de gyllelæg.

Må jeg lige sige noget om hr. Kristen Touborgs sådan generelle tilgang til det. Den er jo sådan meget mistænkeliggørende, vil jeg sige. Jeg har ikke grund til at tro, at kommunerne ikke får øje på det, de skal, når de kommer ud og foretager de her tilsyn. Der er også ganske mange ting, der viser sig ikke at være i orden. Så jeg tror altså ikke, at man med alt det, vi ved om det moderne landbrug, kan nå lige på 14 dage at få stuvet det hele af vejen. Der mener jeg altså hr. Kristen Touborg er sådan lidt mere mistænksom, end måske godt er.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg fik ikke helt fat i, hvordan det var, at man vil sikre sig, at den udvælgelse af, hvilke landmænd der ikke skulle besøges mere end hvert sjette år, sikrede, at det faktisk var dem, der ikke var problemer med, som blev udvalgt til det. Men det er muligt, ministeren kan præcisere sit svar.

Det andet spørgsmål, jeg godt vil rejse, er spørgsmålet om gyllebeholdere, hvor vi jo har haft eksempler på ulykker, uheld, sabotage, eller hvad man vil kalde det, som har haft meget alvorlige miljømæssige konsekvenser. Skal jeg forstå ministerens svar til hr. Kristen Touborg på den måde, at gyllebeholdere fremover skal behandles, ligesom når industrien opbevarer giftstoffer?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Til hr. Per Clausens første spørgsmål om de 6 år vil jeg sige, at det, der skal være gældende her, jo er et almindeligt proportionalitetsprincip. Hvor er det, vi har de største problemer for natur og miljø? Er det hos den landmand, der har 16 dyreenheder? Nej, det tror jeg hr. Per Clausen vil være enig med mig i at det ikke kan. Det er næppe der, de helt store problemer ligger. Hvis det viser sig, at der er en, der ikke kan finde ud af at følge de regler, han skal, ja, så vil han fremover få hyppigere tilsyn, fuldstændig parallelt med, hvordan vi behandler vores industrivirksomheder.

Med hensyn til gyllebeholdere kan jeg sige, at det er rigtigt, at der har været en del uheld på det seneste. Det har vi selvfølgelig også lagt meget mærke til i forligskredsen, og derfor har vi lige nu nogle drøftelser af, hvordan vi kan prøve at stramme de vilkår og de tilsyn, der gælder lige præcis for gylleproblematikken.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har godt hørt, at man arbejder med problemerne omkring gyllebeholdere, og det bliver interessant at se, hvad der kommer ud af det. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke bare umiddelbart kan sige, at selvfølgelig skal gyllebeholdere behandles på samme måde, som hvis man opmagasinerer giftstoffer i industrien, for ministeren har jo selv sagt, at nu skal landbruget behandles ligesom industri. Så det forstår jeg ikke helt.

Det andet er, at jeg kan være meget enig i, at man skal gå efter store landbrug, før man går efter små landbrug og alt muligt andet, men jeg synes nu stadig væk ikke, det er helt klart, hvordan man konkret sikrer sig, at de, der har brug for tilsyn ofte, får det, ud over at miljøministeren nærer tillid til, at det finder kommunerne nok ud af. Det, der er ministerens svar, er vel, at det finder kommunerne nok ud af.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jamen i det her som i alt muligt andet har vi jo forsøgt at vejlede kommunerne om, hvordan de skal gøre det. Jeg siger bare, at jeg ikke har noget belæg for at sige – det tror jeg heller ikke hr. Per Clausen har – at de nye kommuner ikke finder ud af at få fulgt op der, hvor der er særlige problemer. Jeg synes, det er i vores fælles interesse, at det er der, de skal bruge krudtet. De skal ikke først og fremmest bruge krudtet på at rende rundt til bittesmå landbrug og så ikke have kræfter nok til at tage sig af tingene der, hvor de virkelige miljøproblemer er.

Det er altså det, jeg kalder proportionalitet. Der skal være en proportionssans i det her. Det er sådan set det, vi lægger op til, og jeg har i hvert fald ikke belæg for at sige, at det kan kommunerne ikke finde ud af. Det tror jeg ærlig talt heller ikke at hr. Per Clausen har.

Med hensyn til, hvad vi vil gøre omkring gyllebeholdere, er der nogle ting, vi overvejer for tiden, både hvordan man kan fokusere tilsynet, om man kan lave noget mere omkring de virksomheder, der sælger gyllebeholderne, og noget med nogle særlige sikkerhedsforanstaltninger, der kan tages, når gyllebeholderen ligger tæt ved f.eks. vandløb. Der er en lang række ting, som vi er i gang med at undersøge, og jeg regner med, at vi i løbet af den her måned kommer med et bud på, hvordan vi kan håndtere det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er også meget interesseret i at få at vide, hvordan man vurderer, at det afhænger af miljøproblemer, når vi har set den række af miljøproblemer, der har været i den tid, hvor den her lov sådan set har eksisteret.

Angående de store landbrug føler jeg heller ikke, at man har gjort en særlig indsats for at få strammet op i forhold til det, som ministeren har sagt. Jeg mener sådan set, at den der 6-års-regel stort set gælder for alle, og ikke, som ministeren siger, at det er hvert tredje år.

Derfor føler jeg ikke, at man har taget det samarbejde, som er så nødvendigt mellem erhvervet og miljøet, ret alvorligt med de sager, der har været.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Nu må jeg nok være lidt skarp og sige, at hr. Ole Vagn Christensen føler og hr. Ole Vagn Christensen mener, og hvad der ellers bliver sagt, men det er altså sådan, at det, der nu lægges op til, er, at hvert tredje år skal de mellemstore brug have tilsyn. Og for de store er det det, der allerede gælder i dag. Og det er en del af baggrunden for, at man må sige, at der aldrig har været en så skærpet miljøregulering af landbruget, af de mellemstore og de store brug, som der er nu. Det har der ikke tidligere været, og jeg forstår sådan set ikke, at hr. Ole Vagn Christensen tør stå her og tale, som om der er et særligt problem med de store eller de mellemstore.

Nej, vi har lavet en ny lovgivning. Det er rigtig nok, at dengang hr. Ole Vagn Christensens parti var i regering, var det lidt mere lempelige regler, der gjaldt. Men det har vi faktisk strammet op på, og vi har gjort det sådan, at det, som nogle jo har efterlyst i rigtig, rigtig lang tid, nemlig at det moderne landbrug skal behandles ligesom industrivirksomheder, er det, vi er ved at realisere nu.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg føler det, er det sådan set på baggrund af det, som har været scenariet, og som alle har kunnet læse om i aviserne, nemlig at vi har haft store miljøproblemer.

Angående de store landbrug trak jeg dem frem for ligesom at illustrere det, som ministeren prøver på at forklare os, om, at her har man virkelig taget fat, her har man virkelig lavet en

kontrol. Vil ministeren sige, at de store landbrug har fået et tilsyn mindst hvert tredje år? Vil ministeren stå på talerstolen og erkende, at det altså ikke er virkeligheden, at den der 3-års-regel eksisterer?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

For de store brug, dem over 250 dyreenheder, eksisterer 3-års-reglen. Det kommer den nu også til for de mellemstore brug sammen med de andre ting: særlig skærpet fokus på det i kommunerne, særligt tilsynstema i kommunerne, ekstra tilsyn, som jeg nævnte, af gyllelåg og gyllebeholdere på mindre svinefarme osv. Samlet er det uden for al diskussion, at der bliver tale om en betydelig udvidelse af tilsynet med dansk landbrug.

Sådan er det, det kan man ikke tale væk. Det er ikke noget med, hvad man føler, eller hvad man mener. Det er bare kendsgæringer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så går vi i gang med ordførerne, og den første ordfører er Venstres ordfører, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15.40

Erling Bonnesen (V):

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre så sent som i 2006 vedtaget en landbrugsaftale, der betyder, at alle husdyrbrug på over 75 dyreenheder skal miljøgodkendes i forbindelse med etablering, udvidelse eller ændring.

Aftalen har som målsætning, at reguleringen af husdyrproduktionen i højere grad skal svare til reguleringen af industrien. Landbruget bliver behandlet som industri, og landbruget skal bruge ny teknologi. Det er de nye vilkår for landmænd, der ønsker at nyetablere sig eller udvide deres bedrift. Med aftalen er der opnået en hårfin balance imellem et højt beskyttelsesniveau og erhvervets fortsatte udviklingsmuligheder, og det er den balance, som er meget væsentlig at holde fast i.

Et tilsyn med husdyrbrug på over 75 dyreenheder på linje med industrien vurderes at være tilstrækkeligt til at sikre de miljøforbedringer, der er formålet med loven. Der skal være en vis sammenhæng mellem de ressourcer, vi anvender på kontrol, og de miljømæssige gevinster.

Med dette beslutningsforslag fra SF vil der komme uhensigtsmæssigt mange kontrolbesøg på selv ret små landbrug, der ikke behøver kontroller i samme omfang som de mere industrilignende landbrug. Og på det grundlag afviser Venstre beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge Venstres ordfører, om ikke det bekymrer Venstre, at det i langt hovedparten af tilfældene er varslede kontrolbesøg, der kommer. Indtil nu er det stadig væk kun hvert sjette år, det foregår, og når det foregår, er det varslet. Det vil efter min opfattelse sige, at der er ret gode muligheder for at få bragt forholdene i overensstemmelse med reglerne, før kontrollen kommer. Ikke desto mindre finder kontrollen jo en hel del alligevel. Generer det slet ikke Venstre, at det foregår på den måde?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Der har aldrig været så meget fokus på miljøkontrol og opfølgning på husdyrproduktion i landbruget, som der er netop nu, hvilket vi også har hørt ministeren redegøre for. Og så synes vi også, at der er fundet en god balance med hensyn til at få fulgt op på tingene.

Så nej, vi synes, at der er en god balance også i, at der er nogle ting, der foregår uvarslet, og nogle ting, der foregår på den måde, det er skitseret. Vi synes, det passer fint sammen nu.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ordføreren svarer jo ikke rigtig på, om ikke det generer, at det er varslede besøg.

Men jeg vil godt spørge om en anden ting. Der ligger jo i miljøloven, i aftalen, at man skal klassificere, hvem der er gode til at overholde reglerne, og hvem der er mindre gode. Så man skal altså ind og finde ud af, hvem der skal have mange besøg, og hvem der stort set ingen besøg skal have. Hvordan vil man finde frem til det, når der indtil nu er gået 6 år imellem, at der har været besøg? Og det er vel ikke for godt, bekendtgørelsen er ikke kommet endnu, eller hvad? Det vil altså sige: I fremtiden vil der gå 3 år imellem. Bliver det ikke lidt vanskeligt at finde ud af, hvem det er, der er slynglerne, og hvem det er, der er heltene?

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Nej, det tror jeg sådan set ikke. For nu har vi jo netop med kommunalreformen fået sikret færre, større og stærkere kommuner, som får nogle bedre og stærkere faglige miljøer. Og intentionerne er lige præcis at føre ressourcerne derhen, hvor der er behov for det.

Vi får jo tit, når vi taler med erhvervet og repræsentanter fra det, indtrykket af, at der er mange besøg. Så jeg er helt tryk ved, at man får prioriteret indsatserne de rigtige steder og får fundet ind til de steder, hvor problemerne er.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører, og så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Vagn Christensen.

Ole Vagn Christensen (S):

Da lovforslaget om miljøgodkendelse af husdyrbrug var til behandling, gav vore ordførere det en række kritiske bemærkninger, fordi dette lovforslag gik mere på landbrugets erhvervsinteresser end på fællesinteressen i at værne om miljøet, hvilket stadig er muligt også i forhold til erhvervsinteresser.

Lovforslaget fik endvidere en sønderlemmende kritik fra miljøorganisationerne. Heller ikke kommunerne lagde fingrene imellem. De fremførte, at der var tale om en kortsigtet strategi, og at lovforslaget lagde op til rigtig mange administrative problemer for kommunerne.

Kl. 15.45

Husdyrbrugloven freder også en lang række landmænd, da loven kun omfatter nybygninger og udvidelser og kun de store brug på over 75 dyreenheder. Socialdemokraternes ordfører fremførte, at vi gerne så, at grænsen gik meget længere nede, da man allerede ved 42 dyreenheder, svarende til 30 ha, kalder det erhvervsomt landbrug. I øvrigt bør alle husdyrbedrifter efter en indkøringsfase igennem en godkendelsesfase.

Vi havde også en del kritiske bemærkninger i betænkningsbidraget sammen med SF og Enhedslisten. Vi fandt, at lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad ville forbedre beskyttelsesniveauet for den danske natur. Tværtimod ville det kunne føre til et forringet beskyttelsesniveau lokalt. Vi mente sammen med SF og Enhedslisten, at det er helt uacceptabelt i en tid, hvor alle kræfter i stedet burde sættes ind på at satse på et højere beskyttelsesniveau overalt i landet, ikke mindst set i lyset af, at vi i de kommende år står

over for gennemførelsen af en række skærpede EU-krav.

Vi fandt heller ikke, at man havde taget højde for de oplysninger, der var fremkommet ved kortlægningen af den danske natur, ej heller for de nye tiltag, der ville blive nødvendige som følge af fremtidige EU-krav.

Endelig fandt mindretallet, at en for lille andel af de danske husdyrbrug overhovedet ville blive omfattet af miljøgodkendelserne.

Når vi i dag ser på disse kritiske bemærkninger og sætter dem i forhold til tal fra Dansk Landbrug fra 2006, kan vi se en betydelig variation i omfanget af kontrolbesøg. Cirka halvdelen af bedrifterne får således ikke tilsyn. Vi kan også konstatere, at den af ministeren bebudede aftale mellem regeringen og KL om tilsyn med alle husdyrbrug endnu ikke er udmøntet her 9 måneder efter aftalens indgåelse. Da der ikke foreligger en ny tilsynsaftale, er situationen imidlertid stadig væk den, at tilsynsfrekvensen efter vores opfattelse er 6 år.

Regeringen og flertallet bag loven må forstå, at også oppositionens tålmodighed kan slippe op, særlig når det gælder miljøtilsyn, også for at erhvervet kan få en stabil fremtid. Derfor er vi enige med forslagsstillerne om, at en sådan gang slendrian, som vi hidtil har oplevet, kan hverken erhvervet eller miljøet være tjent med, og den bedste måde at få bremset det på er klarere regler. De regler ligger i SF's beslutningsforslag: et årligt uvarslet kommunalt tilsyn for alle bedrifter over 15 dyreenheder.

Om der kan findes bedre løsninger er vi selvfølgelig åbne over for, ligesom vi har vist det, når det drejer sig om vores drøftelser omkring dyrevelfærden og omkring fødevarerkontrollen. Vi ønsker, at man finder de brede flertal på disse for Danmark så vigtige områder, og vi ønsker også i fremtiden stabilitet for erhvervet og ikke mindst for miljøet, således at disse to ting kan gå hånd i hånd.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Til B 144 må jeg jo bare sige, at jeg går ud fra, at hr. Kristen Touborg taler af egen erfaring, når han taler om, hvordan der eventuelt bliver svindlet, hvis det er et varslet tilsyn. Jeg går ud fra, at de landmænd, som er blevet varslet, selvfølgelig viser forholdene, som de er, og er ærlige

folk som alle mulige andre. Men vi ved også godt, at der altid er nogen, der vil bryde loven, uanset om vi vedtager et tilsyn ved 15 dyreenheder, om det er ved 75, eller hvor grænsen nu bliver sat.

Man kan jo spørge sig selv, og det har vi selvfølgelig også gjort i Dansk Folkeparti: Hvor stort er det her problem med de mindre landbrug, hvor man har 16 dyreenheder eller for den sags skyld 20? Er det virkelig der, vi skal bruge ressourcerne fremover? Er det der, vi skal sætte ind og sige, at det er dem, der er de største miljøsyndere?

Der kan man jo bare tænke lidt på den debat, vi har haft, og de eksempler, der har været, på det, man kan kalde miljøsvineri, uheld med gylletanke. Er det virkelig de små brug, der har været de store syndere her, eller er det de store brug? Jeg tror, de fleste ville komme til den konklusion, at det er på de store brug, der har været problemer.

Kl. 15.50

Derfor er det jo godt, at regeringen, Dansk Folkeparti og De Radikale har lavet en aftale om brug med 75 dyreenheder, som også får en miljøgodkendelse, og hvor der er en godkendelsespligt. Man har så set på den her miljøgodkendelsespligt for virksomhederne, og at de har et eftersyn hvert tredje år. Jeg mener, at det er godt, at man har været inde og stramme op, men vi er nødt til at se på, om vi nu også skal give de samme forhold, som vi giver til industrien, til de her små brug, hvor der ikke – det vil i hvert fald være min påstand – er de samme problemer som med de store brug.

Så det er godt med debatten her, men vi skal også passe på, at vi ikke skyder spurve med kanoner. Derfor må vi sige, at vi ikke går ind for forslaget, som det ligger her, men vi vil gerne være med til at se på, hvad vi kan gøre for at forbedre miljøet i landbruget, som vi gjorde netop med de aftaler, vi allerede på nuværende tidspunkt har indgået med flere partier her i Folketinget.

Så vi kan ikke støtte forslaget, men det er helt sikkert, at vi vil holde øje med, hvad der sker på området. Vi vil ikke gå i det spor, hvor man siger, at de helt små brug skal straffes endnu mere. Det ender jo med, at vi også får jaget de landmænd væk, som gerne vil have et lidt mindre brug til at starte med, og vi synes, det ville være utrolig ærgerligt, hvis det var det resultat, vi skulle nå frem til bare på grund af, at man vil have indført en masse bureaukratiske regler.

Så lad os undgå så meget bureaukrati, og lad os have tillid til, at folk behandler tingene, som de skal. Derfor er vi desværre nødt til at afvise forslaget her.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en enkelt kort bemærkning til hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu kan jeg høre, at det med de små brug bekymrer Dansk Folkepartis ordfører meget. Han snakker meget om de helt små brug på 16 til 20 dyreenheder osv. Så vil jeg bare gøre opmærksom på, at forslaget her sådan set gælder hele vejen op. Det gælder sådan set ikke kun for brug med over 15 dyreenheder eller i kategorien imellem 15 og 75. Det gælder faktisk hele vejen op. Så det skal jo give bedre miljø for alle hele vejen op.

Men nu er det snart et år siden, der er lavet forlig på området her, og sidst jeg hørte om det, var der stadig væk ikke kommet en bekendtgørelse, så mit spørgsmål til Dansk Folkeparti er i første omgang: Er det tilfredsstillende med alle de pæne ord, som Dansk Folkeparti siger om miljøet og naturen, men at der så bare ikke rigtig sker noget, fordi kommunerne faktisk ikke rigtig har noget at rette sig efter, når det kommer til stykket – medmindre bekendtgørelsen er kommet inden for den sidste måned? Er den det?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er klart, at man skal prøve at få alle de ting til at fungere så hurtigt som overhovedet muligt. Det er helt klart. Men vi har jo nogle ting, der skal gennemarbejdes, så derfor kan man ikke forlange, at en bekendtgørelse lige ligger der en dag efter, at man har vedtaget en lov. Det skal man have forståelse for. Men det er også klart, at hvis der er nogle problemer rundtomkring, skal der tages hånd om dem.

Og så vil jeg bare sige til det med, at det er de små brug, som jeg nævnte her, det rammer hårdest, når man indfører sådan nogle regler, at jeg godt er klar over, at der allerede i dag for de store brug er nogle kontrolregler, som vi selv har indført. Så derfor er der jo taget hånd om de store brug. Det, forslagsstillerne giver udtryk for, er jo netop, at man vil kvæle de små brug med ekstra bureaukrati, og det er det, vi ikke går ind for.

Derfor er det vigtigt for os at pointere, at det i hvert fald ikke er det, vi ønsker.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er ikke sikker på, at Dansk Folkeparti helt har sat sig ind i, hvad det her betyder for de små brug. Min påstand vil være, at er det i orden der, hvor kommunen kommer ud og kigger efter, så kan det rent faktisk være billigere efter den nye ordning og efter den ordning, vi foreslår, end det er efter den eksisterende. For indtil man lavede forliget her, kostede miljøtilsyn 500 kr. om året, enten man fik det eller ej. I fremtiden er det brugerbetalt, og hvis tingene er i orden, koster det sådan set kun 260 kr.

Men jeg vil godt spørge Dansk Folkeparti: Hvordan vil man indføre den kategorisering af brugene med hensyn til, hvordan de overholder miljøloven, når der går så lang tid imellem, at man laver de her klassificeringer? Hvordan vil man finde ud af, hvem det er, der er syndere, og hvem det er, der er helte i det her?

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Med hensyn til den sidste del af spørgsmålet er det jo for det første sådan, at hvis der opstår problemer, ved at nogen f.eks. udleder nogle ting til åer og bække og den slags ting, er det jo er en helt klar overtrædelse, som det er tydeligt, at man skal tage fat i. Det var bare ét eksempel.

Ud over det må jeg bare sige til ordføreren, at når man alene i fast gebyr tager 260 kr. hvert eneste år fra den lille landmand, er det en betydelig svækkelse i forhold til, hvis det f.eks. kun var hvert sjette år; så skal man jo gange det tal med seks.

Derfor må man sige, at det jo bliver dyrere for den enkelte lille landmand, når han hele tiden skal betale gebyrer, om det så er 260 kr., eller om det er 500 kr., eller om det er 1.000 kr. Det betyder altså mere for den lille landmand, som ikke tjener ret meget, end det gør for den store, som måske har et større overskud. Derfor kan vi ikke gå ind for at indføre flere gebyrer.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg tror måske nok, at et landbrug, hvis overlevelse afhænger af, om det har en udgift på 250 kr. ekstra om året, er et landbrug, der under alle omstændigheder er i stor risiko for at forsvinde.

Men det, jeg gerne ville have hr. Jørn Dohrmann til at svare på, er spørgsmålet: Hvordan sikrer man sig konkret, at der føres et effektivt tilsyn med de landmænd, hvor der er problemer? For jeg synes ikke helt, hr. Jørn Dohrmann svarede på hr. Kristen Touborgs spørgsmål om det.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil bare sige til hr. Per Clausen, at nu har vi jo i dag efterhånden behandlet ret mange forslag her i Folketingssalen på miljøområdet, og i flere af de her forslag indgår der jo kontrol med sprøjtning, og der skal lægges sprøjtejournaler ud på internettet og alle de her ting. Og hvis hvert eneste forslag, som er blevet lagt frem her, koster 250 kr. eller koster 1.000 kr., og vi bare på en dag indfører ti nye udgifter for den enkelte lille landmand, så betyder 250 kr. altså meget. Når man tæller sammen i den sidste ende, er det jo lige pludselig måske 100.000 kr., man står med som ekstra udgift, og det har det enkelte lille landbrug med 15 dyreenheder jo altså ikke at gøre godt med.

Derfor må jeg bare fraråde, at man indfører gebyr på gebyr, og her tager vi bare afstand fra, at det skal gælde de små, når det er de store, der er problemer med. Vi mener fra Dansk Folkepartis side, at vi skal sætte ind, hvor problemet er størst, og det er vores erfaring, at det er de store landbrug, som har de største uheld, det er dem, vi skal have fokus på, det er der, vi skal have rettet op.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor det ikke er muligt for hr. Dohrmann at svare på det helt enkle spørgsmål: Hvordan vil hr. Dohrmann sikre sig, at der faktisk bliver gennemført en effektiv kontrol af de landmænd, de landbrug, hvor der er problemer?

Nu er det tredje gang, det spørgsmål bliver stillet, og hr. Dohrmann behøver ikke at bruge helt så lang tid på at lægge de samlede udgifter ved alle forslag, oppositionen har stillet de sidste 5 år, sammen for at nå frem til, at 250 kr. er et stort beløb; jeg synes hellere, han skulle koncentrere sig om at svare på dette meget enkle spørgsmål: Hvordan sikrer hr. Dohrmann, at der bliver ført et effektivt tilsyn med de landbrug, hvor der er problemer?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det kan godt være, hr. Per Clausen ikke kan lide at få svar på de spørgsmål, man stiller, om, hvorfor vi ikke går ind for forslaget her, og hellere vil diskutere og debattere nogle andre ting. Men nu er det jo mig, der skal svare, og derfor svarer jeg på de spørgsmål, der bliver stillet, inden for den ramme, som tiden giver mulighed for.

Derfor må jeg også sige til det spørgsmål, som bliver stillet, om, hvem det så er, der i givet fald skal tage ud og kontrollere de her mindre landbrugsejendomme, eller hvem det nu er, man vil have ind, i forslaget her, at det selvfølgelig sker i samarbejde med kommunen, at man går ud og kontrollerer: Hvordan ser situationen så ud ude på de enkelte brug? Det gør vi jo allerede i dag; der er jo ikke noget nyt i det. Det samarbejde fortsætter jo bare med kommunerne. De har nogle dygtige folk, som kører ud og ser: Hvad er problemet med det her landbrug?

Men derfor skal man jo ikke overbebyrde de små, når vi allerede nu ved, at der ikke er de store problemer. Jeg udelukker ikke, at der kan være en enkelt, der har et problem, jeg udelukker bare, at det er alle, der skal have den her kontrol hvert eneste år med uanede muligheder for at opkræve gebyrer.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Dohrmann gør en hel del ud af at tale om de større brug, og det er ligesom også til at forstå. Men vi har også forstået, at det afhænger af miljøproblemerne.

Hvordan vil hr. Dohrmann sikre sig, at man ikke kommer i den situation, at det faktisk er den folkelige opinion, der fastsætter, hvad der er miljøproblemer, dvs. en krig med landbruget i stedet for, at man sådan set fandt nogle fornuftige løsninger? For jeg har ikke hørt, at der er talt om fornuftige løsninger fra hr. Dohrmanns side, jeg har hørt meget tale om, at når bare man har 75 enheder, så er det faktisk løsningen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo helt klart, at når man er ude at kontrollere – om det så er hvert sjette år, eller hvor ofte det er, man er ude at lave en miljøkontrol af den enkelte ejendom – går man selvfølgelig rundt og ser efter, hvor det er, der er problemer med afløb, eller hvad det er for nogle ting. Man må

også bare i den her virkelige verden forholde sig til, at der bliver færre af de små brug; de bliver opkøbt af de større.

Derfor synes jeg jo bare – og det håber jeg at flertallet i Folketinget går ind for – at man skal koncentrere sig om de brug, som nu engang er blevet så store, at de er oppe i den kategori, som vi kalder 75 dyreenheder, som så har og skal have en miljøgodkendelse. De laver måske også om på deres stalde, for når de har købt nogle flere op, vil de gerne have en større produktion. Det er der, vi skal sætte ind.

Den lille landmand, som laver et problem på et eller andet tidspunkt, skal nok blive fanget. Hvis der er udledning til åer eller den slags ting eller fluer, som generer, så kommer der klager. Altså, det er ikke der, vi skal koncentrere os.

Jeg formoder bare, at det, beslutningsfor-slagsstillerne vil gøre her, er at gå ud og sige: Nu gør vi noget ved dem alle sammen, også dem, der ikke er problemer med. Det mener jeg bare er helt forkert.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg sagde i min ordførertale, at jeg var åben over for, om der kunne findes nogle bedre løsninger, og det mener jeg godt der kan.

Jeg mener, at med den måde, det her er blevet tilrettelagt på, og den måde, det bliver forsvaret på, også fra hr. Dohrmanns side, har vi overhovedet ingen sikring for, at man har løst opgaven, og det har vi ikke, når man taler om, at man skal til at kategorisere de forskellige områder, for man taler om, at det afhænger af, hvilke miljøproblemer de har. Det var der, jeg stillede det samvittighedsspørgsmål til hr. Dohrmann: Er det folket, der sætter de her grænser, eller er det i den bekendtgørelse, der kommer, at man sådan set kan se, at der her virkelig er tale om et samarbejde om løsningen af problemerne?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Altså, enhver ved jo, at der allerede i dag findes regler for, hvad man må, når man har husdyrhold. Der findes beslutninger om, hvordan gødningen skal opbevares og den slags ting, sprøjtegifte og alle de andre ting. Derfor er det jo vigtigt at sige, at de regler selvfølgelig bare skal overholdes. Og hvem er det, der sørger for, at de bliver overholdt? Ja, det er i første omgang landmanden, der skal sørge for, at de bliver over-

holdt, men kontrolmyndigheden ligger jo ude ved kommunerne, som foretager kontrollen her.

Så kan man jo stille spørgsmålet: Hvor mange har der så været problemer med? Og har det så også været alvorlige problemer, der har været? Og hvor mange af de her små ejendomme bliver afhændet i løbet af de næste 10 år? Vi ved jo alle sammen, hvad vej det går med de små landbrug: De forsvinder, det ser vi jo, dag efter dag. Derfor mener jeg, at vi skal koncentrere vores kræfter der, hvor det virkelig batter noget, hvor vi får noget ud af det.

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann. Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Man kunne jo starte med at spørge hr. Kristen Touborg: Hvorfor uvarslede tilsyn? Og man kunne spørge: Hvorfor et årligt tilsyn? Hvad vil hr. Kristen Touborg opnå? Og hvorfor denne forøgede tilsynsintensitet?

Er det, der sker, ikke, at hr. Kristen Touborg fremprovokerer flere tilsyn, hvor hr. Kristen Touborg så efterfølgende kan føre tilsyn med, at der sker tilsyn, således at han kan bringe ministeren i samråd om de tilsyn, som ikke er blevet foretaget?

Jeg ved det ikke, men for Det Konservative Folkeparti er det i hvert fald sådan, at vi ikke vil støtte dette beslutningsforslag.

KL 16.05

Vi vedtog jo en ny lov vedrørende miljøgodkendelser af husdyrbrug, hvorefter miljøgodkendte virksomheder skal have tilsyn hvert tredje år, således som det er aftalt med Kommunernes Landsforening. Det svarer til lovens intentioner om, at landbrug skal behandles som industri. Det er tilstrækkeligt til at sikre, at der er kontrol med de miljømæssige forhold på ejendommene. Herudover skal der jo foretages 2.000 uvarslede tilsyn hvert år, for så vidt angår gylletanke og svinebrug, og det vil være ude af proportioner at fastsætte en hyppigere tilsynsfrekvens.

Der er tale om et forslag, som strammer op for bare at stramme op helt uden fokus på formålet og på de miljømæssige forhold på den enkelte ejendom og det, man ønsker at opnå. Det er jo sådan, at tilsynsintensiteten skal have med miljøproblemernes størrelse at gøre, og der, hvor der er problemer, skal man føre tilsyn, og der, hvor der ikke er nogen problemer, skal man jo

ikke bruge unødige ressourcer. Der kan jo med hr. Kristen Touborgs forslag i yderste konsekvens være tale om rent ressourcespild.

Jeg synes, vi skal samle kræfterne om de steder, hvor der er problemer. Tilsynsintensiteten bliver cirka fordoblet med de forslag, der er vedtaget. Selvfølgelig kan hr. Kristen Touborg foreslå, at vi går endnu videre, men det kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte, og vi kan ikke støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg håber, at vi nu kan få svar fra den konservative ordfører på, hvordan man vil foretage en kategorisering af bedrifterne i de gode, de mellemgode og de dårlige. Det er det, der ligger i det oprindelige lovforslag. Når der indtil nu er gået 6 år imellem, at der har været tilsynsbesøg, og i fremtiden vil gå 3 år imellem, hvordan får man så lavet den kategorisering?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Kristen Touborg har været på besøg i kommunerne og der spurgt, hvordan deres oplevelse er af udviklingen på de enkelte bedrifter, men jeg vil tro, at man i kommunerne har et ganske godt overblik over, hvor problemerne er, og hvor der ikke er nogen problemer. Derfor er det jo helt naturligt, at der i kommunen også sker en opdeling af bedrifterne, således at der er problembedrifter, og der er bedrifter, hvor der ikke er problemer, og tilsynsintensiteten skal selvfølgelig være højest der, hvor der er problemer, og reduceres der, hvor der ikke er problemer. Så jeg tror, at i praksis giver det her ingen problemer.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er jo en smule overraskende, at De Konservative mener, at kommunerne nok ved, hvor det er, der er problemer i landbrugene, når de kun er kommet der i gennemsnit hvert sjette år. Man kan godt undre sig lidt over, hvor kommunerne skulle vide det fra, men det må jo være op til De Konservative at forklare, hvordan kommunerne skal vide det, når de kun kommer der hvert sjette år. Der kan vel nå at ske en del i løbet af 6 år.

Jeg har et spørgsmål til ordføreren. Jeg vil godt høre, om ordføreren kan bekræfte, at med det nye forslag får de helt store bedrifter faktisk færre tilsyn, end de fik efter den gamle ordning.

Jeg har forstået, at efter den gamle ordning var der tilsyn hvert andet år på de helt store bedrifter; sådan har jeg forstået det ved en snak med kommunen derhjemme. Kan den konservative ordfører bekræfte, at der sådan set er blevet lænere mellem tilsynene hos de store bedrifter?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det kan jeg under ingen omstændigheder bekræfte. Det er jo således, at der tidligere var en begrænsning omkring godkendelsespligten, som betød, at det var hvert sjette år. Det er nu forhøjet til hvert tredje år. Derudover er der de 2.000 yderligere besøg, og derudover ved hr. Kristen Touborg jo udmærket fra Fødevarerudvalget, at der er vedtaget en stribe velfærdsbesøg. Så tilsynsintensiteten på de store bedrifter er stærkt stigende.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der er talt meget om det der med, at det skal være ligesom i industrien. Er det ikke rigtigt, at i industrien har man de belastende, de mindre belastende og de slet ikke belastende, og at det har man også opgjort i de bekendtgørelser, der findes? Hvorfor eksisterer en lignende rubricering ikke af netop disse bedrifter, når vi taler om sammenhængende miljøproblemer, som der jo kan være, så man har de meget belastende, de mindre belastende og de slet ikke belastende?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der findes jo altså i den lov, som nu er vedtaget, og efter aftale med Kommunernes Landsforening et ønske om, at de skal tilses hvert tredje år i stedet for hvert sjette år, og at der gennemføres 2.000 uvarslede besøg derudover. Det er en forøget tilsynskapacitet, og der er det, vi siger, at vi synes, man skal bruge kræfterne der, hvor problemerne er, og i mindre omfang der, hvor der ikke er problemer.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Når jeg stiller spørgsmålet til hr. Christian Wedell-Neergaard, er det jo sådan set ud fra at ville være med til at være vejledende i det, der skal foregå. For det, der er en uomtvistelig kendsgerning, er jo sådan set, at man har et stort erfaringsmateriale, og hvorfor gør man ikke brug af

det, når man nu skal til at lave bekendtgørelsen, således at det er gjort klart, hvad man forstår ved en belastende virksomhed, hvad man forstår ved en mindre belastende, og hvad man forstår ved en, der slet ikke belaster – altså inden for visse områder?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu er det jo sådan, at den lov, vi taler om, har gennemført miljøgodkendelse ned til 75 dyreenheder, og det vil sige, at flere bedrifter er omfattet af miljøgodkendelse. Derved kender man jo bedrifterne og deres miljøbelastning helt præcis. Det i sig selv er jo et godkendelsessystem, som gør, at aktiviteterne på den enkelte bedrift er fuldstændig beskrevet, og de rammer, som landbruget arbejder inden for, er fuldstændig beskrevet, og derfor er det udgangspunktet for den efterfølgende tilsynsaktivitet.

Jeg fik jo hverken svar på, hvorfor det skulle være uvarslet, hvorfor antallet af tilsyn skulle fordobles, eller hvad formålet skulle være, så jeg går ud fra, at det er, fordi det kan være vanskeligt at svare på de spørgsmål.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Johs. Poulsen (RV):

Jeg må indrømme, at jeg i den debat, der hidtil har været under det her beslutningsforslag om tilsyn, har haft sådan en deja-vu-agtig oplevelse, som førte mig tilbage til 1980'erne og 1990'erne, hvor man også diskuterede tilsyn, dengang med industrien, som sådan noget med, at de, der var tilsynsmyndigheder, var sådan nogle, der skulle komme som en overraskelse, uden at nogen opdagede det, og som ville pålægge de slemme virksomheder et eller andet, som de så skulle opfylde. Også dengang var det et vrangbillede, og vrangbilledet er ikke blevet mere rigtigt siden.

Efter min opfattelse er tilsyn med både virksomheder og landbrug en gensidig ordning, hvor de erhverv, der er tilsyn med, og de, der udfører tilsynet, er inde i en meget, meget frugtbar og positiv proces om, hvordan man kan gøre ting bedst muligt.

Efterhånden lærte man også op gennem 1980'erne og 1990'erne, at sådan var tilsyn, altså rigtig godt tilsyn var noget, der udviklede virksomhederne til at blive klogere og til at finde

nye måder at gøre det på, og handlede sådan set ikke så meget om, om man ovre i det ene hjørne kunne finde et eller andet, som man kunne hæn-ge en eller anden op på og straffe og gøre det ene og det andet og det tredje, men måske i langt højere grad om, hvordan og hvorledes virksomheden netop kunne udvikle sig og gøre tingene bedre. Når jeg så siger, at jeg har fået sådan en lidt deja-vu-agtig oplevelse, er det, fordi jeg synes, at en del af den debat, der har været her, har en tilgang, som om det stadig væk er så-
dan, man fører tilsyn, og at det handler meget om, at nu skal man have afsløret nogen i et eller andet, som de ikke må nå at pakke til side og så-
dan noget.

Virkeligheden er jo, at det, det først og frem-
mest handler om, er at have et samspil mellem miljømyndigheder og erhverv, som hele tiden udvikler måderne at opføre sig på, således at det er til gavn for miljø, sundhed og mennesker.

Det fjerner jo ikke, at der fra tid til anden fin-
des spektakulære sager, som man så kan disku-
tere, hvor der er folk, der med forsæt overtræder miljølovgivningen og for den sags skyld anden lovgivning. På fødevarerområdet er det jo almin-
delig kendt; der ser vi jo Folketinget jage sager det meste af tiden.

Det er i virkeligheden ikke det, der er frygte-
lig interessant, det, der er interessant, er, at man til stadighed udvikler sine metoder til at gøre det bedre, og at man sådan set ikke har den til-
gang, at nu handler det om at hænge nogen op på et søm, men at det i stedet for handler om at gøre folk klogere og dygtigere.

Kl. 16.15

I det lys synes vi tilsyn skal ses. Og hvis det her forslag var stillet i det lys, synes vi egentlig også, det ville have været mere interessant, for så kunne vi jo begynde at diskutere, hvordan man får mest muligt ud af tilsynsressourcerne på en sådan måde, at det udviklede i det her til-
fælde landbrugserhvervet. Men det er jo så ikke det, der er tilgangen. Diskussionen har været fuldstændig anderledes, og jeg synes et eller sted, den næsten har været helt surrealistisk i forhold til det, der er virkeligheden omkring det, som foregår på det her område.

Jeg skal derfor kort sige, at det, som vi fra ra-
dikal side er tilfredse med fremadrettet, er, at vi har været med til at sikre, at man får betydelig mere tilsyn de steder, hvor det er vigtigt at føre tilsyn med landbrugserhvervet, og det er på en række af de tekniske anlæg, hvor der er proble-
mer, og vi har samtidig fået det lavet på en så-

dan måde, at der en relativt hurtig konsekvens, hvis det er sådan, at man ikke lever op til det, der er de gældende krav på området.

Men ellers synes vi, at det afgørende, når man diskuterer tilsyn, ikke bare med landbrug, men også med alle mulige andre erhverv, er, at der er en fornuftig balance mellem det, man vil opnå, og de ressourcer, man sætter ind. Jeg vil gerne være positiv også over for forslagsstillerne og tilgangen til diskussionen, og derfor synes vi, at det, der kunne være positivt og måske en positiv udgang på debatten om det her beslutningsfor-
slag, kunne være, om man fik en nærmere ana-
lyse af: Hvor er egentlig det balancepunkt?

Hvor er det, man får mest muligt ud af et tilsyn, sådan ud fra en cost-benefit-analyse i et udvik-
lingsperspektiv, som jeg nævnte indledningsvis? Hvor er det balancepunkt?

Det synes vi faktisk kunne være spændende at beskæftige sig med og måske meget mere spændende at beskæftige sig med for Folketin-
get, end om det lige nøjagtigt er den ene eller den anden frekvens, man skal lægge sig fast på.

Derfor vil jeg opfordre beslutningsforslags-
stillerne til at overveje, om man ikke skulle bru-
ge det her forslag til en diskussion i Miljøudval-
get af, om man kunne udvirke en sådan analyse, som så kunne give anledning til, at vi må afsætte et betydelig mere solidt fundament, og kunne si-
ge: Hvor er den fornuftige tilsynsfrekvens, ikke mindst når man ser det i lyset af, at det gerne skulle være noget, der er medvirkende til at ud-
vikle et erhverv?

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, og det er først fra hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge den radikale ordfører, om han kan bekræfte, at der med den nuværende ordning bliver færre tilsyn ved de store, altså ved dem, der hidtil har været VVM-pligtige, end der var efter den gamle ordning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nej, det gør der ikke.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var da en klar melding. Jeg kan forstå, at min kommune så er galt på den, men så må vi jo

finde ud af at få dem rettet – hvis ellers ordførelsen har ret.

Så vil jeg godt spørge, hvordan De Radikale vil sørge for, at bedrifterne bliver kategoriseret i de gode, de mindre godt og de slemme, det, der ligger i forslaget til det fremtidige miljøtilsyn – med de her få tilsyn, der har været hidtil og for så vidt også bliver i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu ved jeg jo, at spørgeren har en fortid i kommunalpolitik, om end det ligger nogle år tilbage. Det overblik, man skaffer sig omkring industri-erhverv og også landbrug, sker jo gennem et tilsyn, som udvikles over år, og som udvikles bl.a. baseret på det samspil, man har med omverdenen, dvs. naboer, interessenter, folk, som henvender sig, og naturligvis også brugerne selv. Sådan vil det også være i fremtiden. Der er så-
dan set ikke andre metoder.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Vi må jo så se frem til, hvordan det udvikler sig.

Der er faktisk en enkelt ting, som jeg synes er lidt forunderligt, og det er, at hr. Johs. Poulsen jo tidligere i dag talte varmt for en omstilling af dansk landbrug til økologi, og her står han og forsvarer en politik, som har det klare perspektiv, at dansk landbrug skal omdannes til industri. Jeg ved ikke rigtig, hvordan sammenhængen er; det er måske et af de sådan mere surrealistiske elementer i dansk politik.

Det, jeg i grunden ville spørge hr. Johs. Poulsen om, er: Når nu tilsyn er godt for udviklingen i virksomheder – og jeg er sikker på, at de mange tilsyn, som økologiske landmænd udsættes for, og som har det mål at kontrollere, om de overholder reglerne, men givetvis også at rådgive folk, er med til at udvikle – hvad er så forklaringen på, at landbrugsorganisationerne ikke kræver flere tilsyn?

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg tror da, at der mange steder i landskabet stadig væk hersker sådan en gammeldags opfattelse af – og det kan jeg jo også høre her i debatten i dag – hvad tilsyn er for noget, nemlig at et kommunalt tilsyn i forhold til en virksomhed, i det her tilfælde et landbrug, er sådan en slags fjende eller modpart, som man helst ikke skal have tæt

ind på livet. Det mener jeg er en helt forkert opfattelse. Jeg mener også, at det er en opfattelse, som så at sige cementerer et modsætningsforhold, som ikke er udviklende.

Jeg tror, at man har meget mere ud af at have et samspil og have en opfattelse af, at tilsynet er en slags sparringspartner, men som naturligvis også i nogle enkelte tilfælde skal tage fat om noget, hvor der er bevidste ulovligheder og alt det der. Det er vi jo alle samme enige om.

Så vil jeg også gerne knytte en kommentar til den første del, for nu var det jo mig selv, der kom til at bringe ordet surrealistisk på bane. Jeg kan såmænd godt forstå, hvis hr. Per Clausen mener, at det ville være en smule surrealistisk, hvis det forholdt sig sådan, at jeg her stod og forsvarede noget helt andet end det, jeg nævnte tidligere, nemlig en udvikling hen imod et landbrug, som i langt højere grad er domineret af økologisk tilgang.

Det, vi diskuterer her, er jo egentlig, hvilken tilgang der skal være til landbruget tilsynsmæssigt, og det er sådan set lige meget, om det er økologisk eller ej. Jeg må så sige – og det ved jeg at jeg ikke har sagt tidligere i dag ikke forholdt sig sådan: Økologiske landbrug vil også i fremtiden for de flestes vedkommende være meget store brug.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det, jeg synes er en lille smule interessant her, er spørgsmålet om, hvad der er forklaringen på, at hr. Johs. Poulsen er imod, at der skal være flere tilsyn, for det er det, jeg ikke helt kan begribe, når hr. Johs. Poulsen har det udgangspunkt, at det er godt for virksomhederne at få de her tilsyn. Det er derfor, jeg ikke forstår det.

Hr. Johs. Poulsen kunne så argumentere for, at nogle af disse tilsyn skulle være varslede. Det er jo det, vi diskuterer, når vi diskuterer fødevarerkontrol: at der både skal være varslede og uvarslede tilsyn, for selvfølgelig er det ikke sådan, at alle går i gang med gemme alt muligt, men på den anden side er det jo nok sådan, at nogle godt kunne have en idé om, at det var meget rart at få tingene at vide i forvejen, sådan at man kunne rydde lidt op.

Så ville det ikke være fornuftigt at øge antallet af tilsyn og så også have nogle varslede tilsyn iblandt – ligesom de i dag alle sammen er varslede – og så på den måde få både det gode udviklende og det kontrollerende perspektiv mere i centrum?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jo, altså, jeg må jo have udtrykt mig meget kluntet, hvis jeg ikke indledningsvis fik sagt, at jeg har været med til at aftale, at man rent faktisk har øget antallet af tilsyn inden for landbrugserhvervet i den aftale, som vi er med i, i betydeligt omfang – i meget betydeligt omfang. Dels er det udvidet over en lang række flere typer af brug, dels er det udvidet mere målrettet mod bestemte typer af problemstillinger, som er særlig store, altså gylletanke. Så der er sat ind med en kombination af både uvarslede og varslede tilsyn, det, som hr. Per Clausen efterspørger.

Det, jeg har sagt om balancepunktet for tilsyn, er jo ikke, at det er guddommeligt med lige nøjagtig det antal, man taler om i årene fremover, men jeg har også sagt, at det heller ikke nødvendigvis er guddommeligt, det, der helt udokumenteret ligger i det her forslag.

Derfor har jeg egentlig sagt, at det kunne være fornuftigt at lave en analyse af: Hvor er balancepunktet for de ressourcer, man sætter ind på tilsyn, og de fordele, man har ud af det? Og så lægge et tilsyn dér. Det er måske ikke nødvendigvis en meget, meget nem øvelse, men det tror jeg da egentlig de fleste ville synes var den rigtigste måde at bruge ressourcerne på. Så jeg vil meget gerne være med til at lave en sådan analyse, men foreløbig har vi været med til at øge tilsynet på nogle af de områder, hvor det målrettet er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var et interessant indlæg, hr. Johs. Poulsen havde omkring det med at føre tiden tilbage. Nu ved jeg jo, at hr. Johs. Poulsen har en fortid i det her kontrollerende system eller i hvert fald der, hvor man laver oplæg til det.

Derfor vil jeg godt spørge netop på baggrund af det, der her bliver sagt om det med at prøve at lave et analysearbejde, som kan ligge til grund: Er det ikke, fordi det faktisk er de erfaringer, man sådan set har fra den opgave, man har haft med industrien, at man netop har kunnet finde frem til sådanne løsninger? Det er dem, vi faktisk har efterlyst, når vi spørger: Hvordan vil man ligesom lægge op til at vurdere det der omkring, hvordan miljøproblemerne skal vurderes?

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jo, det tror jeg sådan set, og det er jo også derfor, jeg siger, at det kunne være en vældig konstruktiv tilgang for alle parter i og for sig at få skabt et billede af: Er det nu i den ene ende eller den anden ende eller et tredje sted, en tilsynsfrekvens skal ligge ud fra en vurdering af, hvor det giver mest mulig gavn for både samfundet og erhvervet i forhold til den ressourceindsats, man lægger i det?

Jeg vil godt tillade mig at sige, at jeg sådan set synes, at man i hovedtrækkene kan sige, at vores industritilsyn, som det er udviklet op igennem 1980'erne og 1990'erne, på mange måder har været en succes, fordi det også har været med til at udvikle nye kreative metoder til at løse nogle af de udfordringer, man stod med miljømæssigt.

Kl. 16.25

Jeg mener da, det er den samme tankegang man i endnu højere grad skal have ind i landbruget, og det vil jeg i hvert fald gerne være med til, også gerne sammen med hr. Ole Vagn Christensens parti.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jeg selvfølgelig glad for at høre, for det værste, der kan ske, er jo sådan set, at der bliver en folkelig modstand imod landbruget. Vi vil jo alle sammen gerne være med til at få landmændene til at forstå, at de jo faktisk er miljøvogterne, så hvorfor kunne man ikke lige så godt indgå i et samarbejde?

Så vi ser frem til, at vi kan være med til at finde de fornødne måder, hvorpå det kan lykkes at få ro om både erhvervet og miljøet, fordi vi alle sammen arbejder efter den samme målestok.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det synes jeg er et meget, meget positivt både udsagn og tilsagn. Efter min opfattelse er det også vejen frem. Man kan ikke lave løsninger for det fremtidige danske landbrug uden at have en meget tæt dialog med erhvervet selv, og det er ikke det samme som at snakke dem efter munden. At have en tæt dialog er at være med til at udvikle måderne at gøre det på.

Jeg tror i øvrigt, at man der skal bruge en variation af muligheder, en buket af muligheder, men nogle af dem er i alt fald at indgå partnerskaber og aftaler om også den natur- og miljømæssige dimension. Og det tror jeg kommer til

at fylde meget mere i fremtiden end sådan nogle mere traditionelle tilgange, som man startede med i sin tid, og som der sikkert historisk set var en god grund til dengang.

Formanden:

Tak til hr. Johs. Poulsen. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Enhedslisten synes, at det forslag, som SF her har fremsat, på mange måder er et fornuftigt forslag.

I forbindelse med diskussionen om, hvorvidt tilsynet nu er en kontrolforanstaltning eller en hjælp til virksomhederne, vil jeg godt sige, at det jo er noget, som jeg i anden sammenhæng, nemlig i hele diskussionen om fødevarerkontrol, næsten dagligt deltager i en debat om. Der tror jeg nok at erkendelsen også i Det Radikale Venstre er, at man ikke skal underbetone kontrolelementet og heller ikke underbetone det, at det tilsyn, der føres, har en vis regelmæssighed og sker med ikke alt for store mellemrum. Det skal man ikke underbetone.

Jeg synes måske, det er lidt besynderligt, at man har en meget anderledes holdning, når det drejer sig om kontrol i forhold til landbruget. Man kan selvfølgelig sige, at langt de fleste konsekvenser af, at miljølovgivningen ikke overholdes, eller at vi har en for slap miljølovgivning i forhold til landbruget, jo er nogle langsigtede konsekvenser, som ikke umiddelbart giver anledning til skandaler og dermed heller ikke anledning til, at politikere kan stå frem og sige, at der nu må gøres noget meget hurtigt.

Der er jo undtagelser, som man kan sige. Der har jo det sidste stykke tid været en række sager om gylleanlæg og gyllebeholdere, hvor gyllen er løbet – om jeg så må sige – direkte ud i åen eller i hvert fald næsten direkte ud i åen. Det har også afsløret den interessante kendsgerning, at man tilsyneladende ikke har sikret, at gyllebeholdere og landmændenes opbevaring af gylle, som jo uomtvisteligt er giftig og ødelæggende for naturen – ja, der er man tilsyneladende ikke underlagt de samme meget stramme regler, som der kan være, hvis man skulle opbevare giftstoffer i industrivirksomheder. Og jeg vil da godt anbefale, at man tog konsekvensen af de synspunkter, der har været fremført fra flere partiers side i dag, og som siger, at landbruget skal behandles som industri.

Det er jo ikke, fordi jeg er afvisende over for, at tilsyn også kan have et – hvad skal man sige – opbyggeligt perspektiv. Man kan jo sige, at hvis man er sikker på, at man alligevel bliver opdaget, hvis man laver noget, som ikke er godt, så kan man lige så godt benytte lejligheden til at blive hjulpet til at gøre noget, der er bedre. Det er vel også den tilgang, tror jeg, som mange økologiske landmænd har til de meget omfattende kontrolforanstaltninger, der er i forhold til dem.

Men når man opererer med et system med en række anmeldte besøg og der er meget lang tid imellem dem, så tror jeg, at det, der er af kontrolforanstaltning i det, forsvinder, og det synes jeg nok alligevel er en anelse problematisk. Man kunne jo også forestille sig, at holdningen til de arbejdsløse – for nu at tage et andet eksempel end lige fødevarerområdet – skulle præges af den samlede tillid, som siger, at hver gang man vil kontrollere, om en arbejdsløs står til rådighed, så sørger man for at varsle vedkommende i god tid, så denne kan forberede sig på eventuelt at få et tilbud om et arbejde; altså at denne kunne sige: Jeg er nødt til at få det at vide et par måneder i forvejen, så jeg kan forberede mig på det.

Kl. 16.30

Så jeg synes nu, at der er meget god grund til at gennemføre det her forslag, som hr. Kristen Touborg og SF har fremsat. Derfor vil vi også støtte det, men vi vil selvfølgelig også gerne efterfølgende deltage i en debat i Folketingets Miljøudvalg om, hvordan man kunne gennemføre en analyse, en evaluering, en vurdering af det tilsyn, der i dag udføres i forhold til landbruget.

Der synes jeg da det ville være meget fornuftigt, hvis man, når man om en uge får lavet en ny lovgivning, lavet om på tingene, så i løbet af et par år gennemfører en analyse og en vurdering af, hvordan det står til med henblik på at få skabt nogle nødvendige forbedringer, f.eks. med hensyn til, hvordan man sikrer, at der sker en fordeling, sådan at man er helt sikker på, at det nu også er de rigtige virksomheder, der får besøg ofte. For det er klart, at når der skal ske en vekselvirkning mellem naboer – en del landmænd har jo efterhånden ikke så mange naboer – kommunalbestyrelsen og branchen selv, så kan der jo godt opstå nogle uhensigtsmæssigheder, og det synes jeg kunne være rart at få evalueret.

Det vil vi meget gerne medvirke til, men i dag er vi altså også positive over for det forslag, som SF har fremsat.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Tak for debatten og tak til Socialdemokratiet og Enhedslisten for støtte til forslaget. De Radikale var jo sådan gennemgående ret negative, men jeg noterede dog, at der kom et udsagn om en vis åbning fra De Radikales side, hvis beslutningsforslaget kan få den effekt, at vi eventuelt skal overveje, hvordan man kan lave flere/bedre tilsyn end på nuværende tidspunkt.

Derimod synes jeg nok, De Konservative kom med en noget besynderlig melding. Da ordføreren skulle svare på, hvordan man kategoriserer bedrifterne, efter hvordan deres miljøopførsel er, så var svaret et ikkesvar. Det gik på noget med, at man jo nu gik fra hvert sjette til hvert tredje år, og så blandede den konservative ordfører det ind i det, at der så også var velfærdsbesøg, som også kunne tælles med.

Altså, jeg har lidt svært ved at forstå, når vi snakker miljøkontrollbesøg, hvordan man så får blandet velfærdsbesøgene ind i den sammenhæng. Det tror jeg man skal være konservativ for at kunne se logikken i, for hvad velfærdsbesøgene overhovedet har med miljøkontrollen at gøre, forstår jeg bare slet ikke.

Der var også til De Konservative et spørgsmål om de store VVM-pligtige bedrifter, altså om det var rigtigt, at de gik fra 2 år imellem hvert besøg til 3 år i den her sammenhæng. Det fik vi heller ikke noget særlig klart svar på. Den radikale ordfører svarede dog meget klart, at det ikke var korrekt, og det vil jeg så prøve at undersøge hvordan er.

Hidtil er der vel gået ca. 6 år imellem, at miljøbesøgene i landbrugene er foregået. Det er så i nogen grad blevet strammet op med de nye regler, der er blevet vedtaget, men jeg må vel forstå de ikkesvar, jeg fik, når jeg spurgte til bekendtgørelsen, sådan, at ministeren stadig væk ikke har fået udsendt en bekendtgørelse, selv om det vel efterhånden er ved at være 10-11 måneder siden, man lavede den her vedtagelse. Sådan må jeg forstå det, og jeg synes måske ikke, det er helt tilfredsstillende, at der skal gå så lang tid.

I SF synes vi, at det turde være rimeligt med et tilsyn hvert år som minimum. Tænk på, hvilken enorm indflydelse vore landbrugsbedrifter har på Danmarks miljø og natur. Det vil vel være godt nok at have et rimeligt tilsyn med den aktuelle situation også.

Vi finder, det er meget vigtigt, at der bliver tale om uvarslede miljøtilsynsbesøg, og det mener vi ikke så meget for at sætte landbruget i et dårligt lys, men fordi der ved udelukkende at foretage varslede besøg jo for mig ingen tvivl er om, at en del af de brud på miljøreglerne, der foregår, altså bliver skjult i den sammenhæng. Dermed vil jeg sige, at de jo så vedvarende vil være et problem, i stedet for at kontrollen kunne være med til at rette op på, at man fik en bedre miljøtilstand på det landbrug. Når man, som det er nu, får en eller to ugers varsel, inden miljøkontrollen kommer, så tror jeg altså ikke, man får det rigtige billede af, hvordan den daglige tilstand er på bedriften.

KI. 16.35

Og uanset at der nu har været snakket en del om tilsyn og rådgivning og om, hvad der er fremtrædende og bør være fremtrædende, så mener jeg, at det bør være sådan, at de to elementer skal gå hånd i hånd med hinanden, og at man ikke kan basere sig på, at folk nok opfører sig pænt. Jeg er meget enig i det, Enhedslisten siger om, at hvis man kigger på fødevarerområdet, så har vi jo i hvert fald set, at det i høj grad gælder, at tillid er godt, men at kontrol altså er nødvendigt.

Jeg tror derfor ikke, vi får det helt sande billede af, hvad der egentlig foregår. Og når kommunerne alligevel finder en hel del problemer med regelbrud og miljøudslip selv ved de varslede besøg, ja, så er det nok ikke det helt rigtige billede, vi ser.

At vi fremsatte forslaget her nu, hænger lidt sammen med, at det jo hidtil har været sådan, at det kunne være vanskeligt at lave forbedrede miljøtilsyn, fordi det, hvis kommunerne skulle bruge flere penge på miljøkontrol, i høj grad kunne indebære, at man i stedet måtte ud og lukke skoler, plejehjem eller noget andet service-minded i kommunerne, fordi man jo ikke kan bruge pengene mere end en gang. Men det har ændret sig med den aftale, der er lavet, fordi regeringen og aftalepartierne jo har besluttet, at man laver brugerbetaling for miljøtilsyn fra kommunerne. Dermed griber man jo ikke ind i den kommunale økonomi ved at lave flere miljøtilsyn, og det er sådan baggrunden for, at vi havde en tanke om, at det jo kunne være, at man så nu ville være med til at styrke miljøet nøje, fordi man ikke ville komme i klemme i det – efter vores opfattelse – ret håbløse skattestop, som regeringen har indført for et stykke tid siden. Men jeg kan jo nok sådan vurdere, at der næppe

er flertal for vores forslag – lige på nuværende tidspunkt i al fald.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti helt misforstod det om de små brug, og hvem der var synderne. Da forslaget gælder alle brug med over 15 dyreenheder, er det jo ikke specielt rettet mod de små. Og den snak om gebyrer misforstod Dansk Folkeparti også helt. Indtil 2007 var det sådan, at samtlige husdyrbrug skulle betale 500 kr. i gebyr, uanset om der var tilsyn eller ej, og det var altså årligt. I fremtiden er det så sådan, at det er brugerbetalt, og det kan rent faktisk godt betyde, at det bliver billigere, for hvis der ikke er noget i vejen, jamen så tager det vel en time, og det koster så 260 kr. Det, der før skulle koste 500 kr. pr. år, bliver så altså til 260 kr. pr. år. Det er kun for at sige, at det er ret misforstået, det, Dansk Folkeparti snakker om, med at det her går ud over de små. Det behøver det absolut ikke at gøre.

Afsluttende vil jeg sige, at jeg vel er noget overrasket over, at der ikke er mere tilslutning til, at vi skulle prøve at gøre en større indsats for miljø og natur på det her område. Men jeg må jo konstatere, at det er, som det er.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats mod hormonforstyrrende stoffer.

Af Elsebeth Gerner Nielsen (RV) m.fl.
(Fremsat 30/3 2007).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for forslaget om en styrket indsats mod hormonforstyrrende stoffer.

Det er et område, som regeringen prioriterer højt, og det er et område, som skal prioriteres højt. Derfor har det jo også en fremtrædende plads i den kemikalieaftale, som samtlige partier indgik her i Folketinget forrige år.

Kl. 16.40

I forlængelse af det indeholder den nationale strategi for de hormonforstyrrende stoffer også initiativer på en række af de områder, der ligesom skitseres i det beslutningsforslag, vi nu behandler. Jeg har netop sendt en status for arbejdet over til Folketinget, så der er altså en lang række ting i gang. Og kredsen, som jo altså er en meget bred kreds af partier, bag kemikaliehandlingsplanen er jo også ved at følge op på den på en lang række strækninger.

Når vi så alligevel ender med ikke at kunne anbefale det forslag, der ligger her, er det, fordi det på nogle strækninger har nogle problemer i sig, som vi ikke kan deltage i, bl.a. fordi vores viden om de hormonforstyrrende stoffer ikke rækker til en meget detaljeret regulering på alle strækninger, og fordi vi ikke har tilstrækkelig viden om alternative stoffer til, at vi kan fjerne hormonforstyrrende eller andre uønskede stoffer fra en række produkter.

Vi mangler rent faktisk også testmetoder, der kan påvise stoffers hormonforstyrrende egenskaber, og udviklingen af testmetoder er derfor et helt centralt område for regeringen.

Det lyder jo mærkeligt, når vi her har et alvorligt område, som der er store problemer med. Vi ville enormt gerne vide alt, men det er bare sådan, den moderne verden også somme tider er. Der er somme tider områder, hvor vi må sige: Vi ved endnu ikke alt det, vi godt kunne tænke os at vide. Det grundlag skal vi så først have etableret.

Det er selvfølgelig klart, at den store omfattende kemikalierregulering, der nu er lavet i EU, REACH, jo vil hjælpe os med nogle af de her ting. For jeg tror, det står klart for alle, at de her problemer kan vi ikke klare alene i Danmark. Det er et internationalt problem, der også kræver en international indsats.

Vi har i Danmark med EU og med REACH valgt, at reguleringen skal ske gennem EU og ikke nationalt. Vi skal så selvfølgelig gøre alt,